

Naar 't Wagenvoort

Vroeger verkochten we nog weleens een kalf aan Batsoom Wagenvoort. Hij woonde op Pieriksmars tussen Dijkerhoek en de Oude Molen. Bij ons werd vaak verteld, hoe daar op de Pieriksmars vroeger bij avond de postkoets overvallen was en van het geld beroofd. De koetsier was vermoord. Eén van personen die men verdacht was later in de kerkdienst soms opgestaan, geen rust hebbend.

Vader en ik brachten op een keer een kalf naar Wagenvoort. Nadat het kalf was afgeladen, moesten we mee naar binnen, waar Dikemeuie de koffie klaar had. Batsoom had vroeger als knecht gediend bij Holterbroek, en Dikemeuie had gediend bij Grote Schaes. Ik weet nog dat toen Vader vertelde dat Tunsoom bijna blind was, Batsoom zei: "Dike heur ie 't wè? Schaes Tunsoom is zo wat blind, foj toch, foj toch, foj toch."

Zo hoorden ze dan vaak nog eens wat vertellen uit deze streek, waar ze vroeger beiden hadden gewoond.

Batsoom en Dikemeuie hadden een klein spulleke (boerderijtje). Batsoom deed ook een beetje in de handel, in alles wat hem vuur de stok kwam (waar iets aan was te verdienen). Hij was ook wel een beetje ondeugend, en daar vertelde hij graag over.

Zo had hij eens aan een boertje een koe verkocht met de verzekering dat die tien kop melk gaf (vroeger sprak men niet van liter maar van kop). Later was het boertje bij Batsoom gekomen, en had gezegd: "Die koe zal tien kop melk geven, mar det geeft e lange neet." Batsoom had gevraagd: "Waar heb ie dan met e meten?" "Wel gewoon met un kop." "O," had Batsoom gezegd, "ik mete altied met un piepenkop."

Zo blijkt alweer, als men handelt, moet men ogen en oren wel goed open hebben.